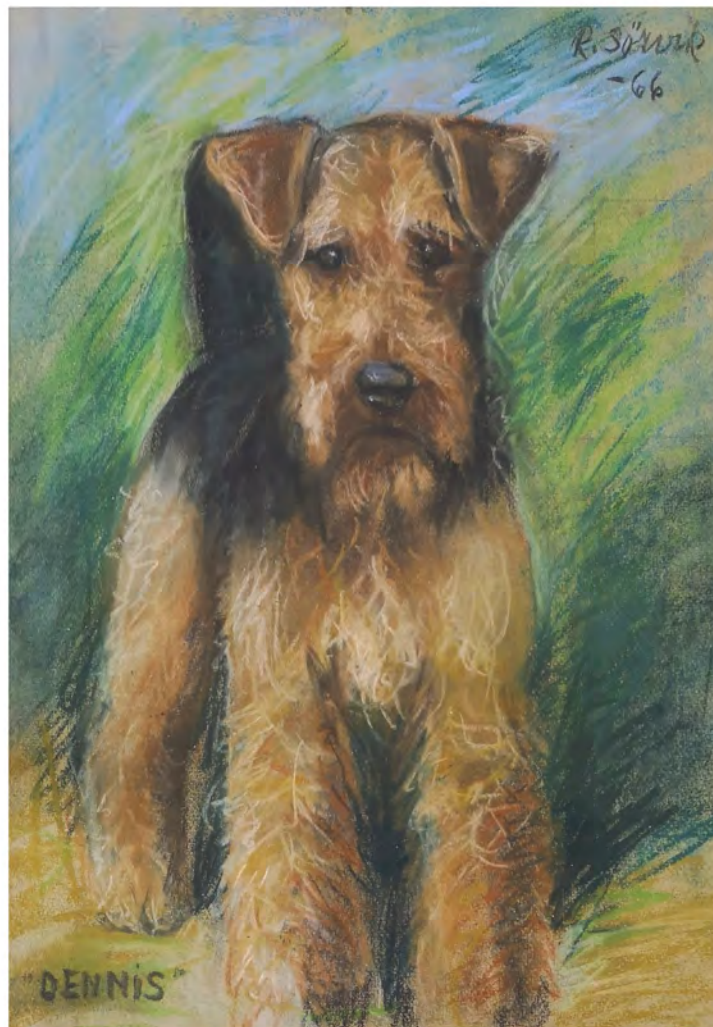

Daeargi Cymraeg

Domarkompendium

Welsh Terrier

Framtaget till Svenska Terrierklubbens
domarkonferens 2024

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INTRODUKTION	3
RASHISTORIK	4
STANDARD	6
HELHETSINTRYCK	6
UPPFÖRANDE OCH KARAKTÄR	6
HUVUD	8
HALS	10
KROPP	10
SVANS	10
EXTREMITETER	12
RÖRELSER	14
PÄLS	16
STORLEK OCH VIKT	16
FEL	16
DISKVALIFICERANDE FEL	16
VIKTIGT ATT KOMMA IHÅG	16
UTDRAG UR RAS	19

Materialet får användas av SKK och Svenska Terrierklubben. Alla fotografers medgivande finns gällande publicering. Svenska Terrierklubben och SKK har rätt att använda materialet i kompendiet till olika ändamål, inklusive publicering på hemsidor inom SKK, Svenska Terrierklubben och Welshterrierklubben.

Tack till alla fantastiska fotografer och personer som bidragit ur sina privata arkiv: L. Hotchkin, B. Krautckeid, Guidetti, Keith Baylee, Derek Glas, Torsten Widholm, Wilhelm Dufwa, Lennart Nordlund, Larisa Zernova, Ingrid Borchorst och Liselotte Johansson.

Layout: Louise Danckwardt-Lillieström

INTRODUKTION

Detta kompendium är sammanställt efter många långa givande och utvecklande samtal med Liselotte Johansson genom åren. Det har varit en ynnest att få ta del av hennes samlade kunskap och erfarenhet. Ett stort tack till Ingrid Borchorst som även hon varit delaktig med erfarenhet i text och bild. Stort tack till alla fotografer som har tillåtit oss att använda deras foton och till Louise som stått för layouten, och till Svenska Welshterrierklubben för material och bilder, samt förtroendet att få ta fram ert kompendium till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2024.

Cindy Pettersson

MÄE LLAWER LLE A LLAWER DYD (A ci)
YB HÆENDU CAEL EU COFIO ;
AS NA CHOFOFNODIR HWYNT MEWN PRYD
ANT OLL I GYD YN ANGO.

Many a place and many a person (and dog)
Deserve to be remembered ;
If they are not recorded ;
They will all in good time be forgotten

*till minne av de rasentusiaster
som vandrat över till den andra sidan*

STANDARD FÖR WELSHTERRIER

FCI-nummer 78
FCI-standard på engelska publicerad
2011-01-19
FCI-standard fastställd av FCI General
Committee 2010-10-13
Översättning fastställd av SKKs
Standardkommitté 2011-04-27

URSPRUNGLAND/ HEMLAND

Storbritannien

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Terrier

FCI-KLASSIFIKATION

Grupp 3, sektion 1

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Welshterrier är en ras med verkligt genuin jaktbakgrund. Rasen är nog mindre översvallande än många andra i den här gruppen av arbetshundar. Likt så många av rasens "kusiner" var welshterrier ursprungligen använd för jakt på räv, grävling och även utter. Welsh- och lakelandterrier, vilka delar avsevärda likheter, kan mycket väl ha samma bakgrund i perspektivet av den romerska invasionen av Britannien då deras ägare kelterna retirerade till bergen i Wales och Lake District. Rasen är en väl ihopkommen hund med arbetsförmåga och en tät, sträv päls som oftast är black-and-tan.

KOMMENTARER

RASHISTORIK

År 943 blev Hywel Dda kung över Wales. Han instiftade lagar och i dessa kan vi finna regler för hur man håller boskap. Där nämns bland annat "Home Cure" en hund som användes i jakt på skadedjur. Det enda kriteriet för en Home Cure var att de var små, röda och svarta hundar med stor jaktiver.

1755 hölls världens första lantbruksutställningen i Breconshire, Wales. Då nämns hundarna för första gången som 'Black and Tan Wire Haired Terriers'.

1885 är första gången som welshterrier figurerar som ras vid en bedömning i Wales, där fanns tre klasser med 30 deltagare i varje klass. Det är ifrån den här punkten i rasens historia som aveln börjar inrikta sig på typ och konstruktion och inte bara på dess jaktegenskaper. Samma år godtog "The Kennel Club" att rasen fick inkluderas i "The Studbook" och att man kunde välja att registrera dem antingen som welshterrier eller som Old English Wirehaired Terrier. Britterna hade sitt namn och sin variant på denna hårdföra röd-svarta jaktterrier. Detta året föddes rasens första champion, en tik Ch Bangor Dan Lliw. Walesarna föredrog en kraftfullare hund, britterna en med större elegans.

1887 tog engelska kennelklubben bort möjligheten att registrera hundarna som någonting annat än welshterrier.

Redan 1888 reste Mr Buckley över till Brussels internationella utställning med två hundar och vann med sin Mawdd Nonsuch, vilket var en prestation. Rasen introducerades i Sverige 1912 då Ebba Cassel, kennel Pyrdas, importerade de första welsharna. Rasen har vunnit BIS på Crufts tre gånger och SKKs Stockholmsutställning två gånger. Rasen har haft stora ivrare främst i Wales, England, Nederländerna och USA.

HELHETSINTRYCK

Welshterrier skall ge ett spänstigt, arbetsdugligt, välbalanserat och kompakt intryck.

UPPFÖRANDE /KARAKTÄR

Welshterrier skall vara tillgiven, lydig och lätt att hålla under kontroll. Den har en glad och livlig läggning och är sällan blyg till sin natur. Den är sportig och orädd men definitivt inte stridslysten, dock alltid beredd att hålla på sin rätt om det blir nödvändigt.

HELHETSINTRYCK

Welshterrier beskrivs som en robust och kompakt hund men den ska ändå ha balans, elegans och stramhet över det hela. Kompaktheten sitter i själva benstommen, men den får aldrig bli grov. Welsh- och foxterrier har samma storlek, men welshen har mer samlad tyngd.

UPPFÖRANDE/ KARAKTÄR

Welshterrier är självmedveten med en naturlig styrka och utstrålning. Den är intelligent och viljestark med svansen på topp och lystrande öron. Uttrycket är intensivt och med en alert blick studerar den världen. Den har ett stort mod och personifierar det walesiska uttrycket *Gwell Angan Na*, det vill säga "Better Death than Shame".

En högklassig tik att ha på näthinnan som kombinerar den eftersträvade kraftfullheten och elegansen.

Welshterrier kan vara robust eller elegant i typ, båda typerna är korrekta och ska bedömas likvärdigt så länge substans i ben och stomme är närvarande.

HUVUD SKALLPARTI SKALLE

Skallen skall vara flat och måttligt bred mellan öronen.

STOP

Stopet skall inte vara för markerat.

ANSIKTE NOSTRYFFEL

Nostryffeln skall vara svart.

NOSPARTI

Avståndet från stopet till nospetsen skall vara medellångt.

KÄKAR/TÄNDER

Käkarna skall vara kraftfulla, torra, tämligen djupa och mycket starka. Perfekt, regelbundet saxbett.

ÖGON

Ögonen skall vara relativt små och mörka med uttryck som visar att hunden har temperament. Runda, framträdande ögon är inte önskvärt.

ÖRON

Öronen skall vara V-formade, små, inte alltför tunna, tämligen högt ansatta och burna framåtvikta, tätt intill kinderna.

HUVUD

Huvudet ska vara helt igenom kraftfullt. Det ska vara ett kraftfullare huvud än hos strävhårig foxterrier.

Bulliga kinder eller halsskinn är fel. Skalle och nosparti ska i princip var parallella för korrekt form såväl uppfifrån som från sidan.

ANSIKTE

Nospartiets längd ska vara av samma längd som skallens från nackknöl till stop. Käkarna ska vara starka och kraftfulla. Stora rejäla tänder krävs.

ÖGON

Det rätta welsh-uttrycket är en kombination av ögats färg, form och placering. Små mandelformade, så mörka ögon som möjligt, som sitter djupt i skallen och som avspeglar en alert och intelligent själ. Eyeliner (svarta ögonkanter) kan förekomma vilket inte får förväxlas med ett stort öga.

ÖRON

Öronen ska vara ganska högt ansatta på skallen, vecket ska vara endast en mycket liten bit över skallen och bäras tätt intill kinden och med örats spets tätt intill ögats ytterkant för rätt uttryck. De får inte vara alltför tunna eller stora, ansättningen är av största vikt för korrekt uttryck. Domare kan inte kräva att en hund ska ha öronen oavbrutet i alert läge, ett ljud är allt som krävs för att se intensiteten i uttryck och öron.

En ungtik med utmärkta propotioner i huvudet. Hon har lätt burna öron, men notera den utmärkta ansättningen och det lätta lyftet vid basen som vecket har. Notera även de djupt placerade ögonen.

Kraftfullt hanhundshuvud som har lite rundade kinder, men utmärkt ansatta och burna öron. Här ska ni särskilt notera de mörka ögonen och den speciella kisande blicken när han mäter in sin motståndare.

HALS

Halsen skall vara av måttlig längd och grovlek med lätt välvd nacke. Den skall mjukt övergå i skuldrorna.

KROPP

RYGG

Ryggen skall vara kort.

LÄNDPARTI

Ländpartiet skall vara kraftigt.

BRÖSTKORG

Bröstkorgen skall vara djup, måttligt bred och ha väl utvecklade revben.

SVANS

Svensen har tidigare traditionellt kuperats. *Kuperad svans:* Svensen skall vara väl ansatt. Den skall bäras upprätt men inte för glatt.

Okuperad svans: Svensen skall vara väl ansatt. Den skall bäras upprätt men inte för glatt. Svensen skall vara i balans med hundens helhet.

Svanskupering är förbjuden i Sverige

HALS

Halsen ska vara muskulös och stark, ha en lätt välvning och en bred ansättning ner mot den väl tillbakalagda skuldran vilket indikerar att rasen ska ha en något hög manke. När man för handen från halsens högsta punkt ska det finnas ett mjukt flyt mellan hals och rygg ända ner till svansrot.

KROPP

Kroppen ska ha substans och vara måttligt bred. Länden är kort, stark, djup och välmusklad. Bröstkorgen ska vara djup och av god längd. Den ska gå ner till armbågarna och ha en kraftigare välvning i den övre delen av revbenen än foxterrier. Bröstkorgen avsmalnar därefter till måttlig bredd på sidorna, vilket gör att welshen också står på fronten med måttlig bredd. Bröstkorgen ska fylla ut mellan frambenen utan att förbröstat är markerat. Bröstbensknappen ska inte vara framträdande framför frambenen.

Det är framförallt skillnaden i substans och massa som skiljer welsh från foxterrier.

SVANS

Svensen ska vara högt ansatt. Längden ska om möjligt vara likvärdig i höjd som huvudets höjd. Svensen bärs upprätt eller något lätt böjd framåt.

Ovan hane av den elegantare typen, nedan tik av den mer robusta typen. Båda har utmärkta kroppar. Notera också det mjuka flytet från halsens början, över skuldra, manke och rygg, ända till svansansättningen, utan minsta kantighet.

EXTREMITETER FRAMSTÄLL

SKULDERBLAD

Skulderbladen skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda.

ARMBÅGE

Armbågarna skall kunna röras fritt och pendla utefter kroppens sidor.

UNDERARM

Frambenen skall vara raka och muskulösa med tillräcklig benstomme.

MELLANHAND

Mellanhänderna skall vara upprätta och kraftfulla.

FRAMTASSAR

Framtassarna skall vara små, runda och kattlika.

EXTREMITETER FRAMSTÄLL

För en jakthund som ska gå i gryt måste det finnas flexibilitet i fronten.

Långa väl tillbakalagda skuldror med fin torr muskulatur från toppen på skulderbladet ända ner till armbågen, ger bästa flexibilitet, samt hals och resning.

Armbågarna ska ligga väl an mot bröstkorgen. Det ger fria raka pendlande rörelser och korrekt front.

Fronten får aldrig bli för bred. En för bred front skulle hämma funktionen i jakksammanhang. De ska ha raka muskulösa framben.

Det krävs starka raka mellanhänder, detta förstärker intrycket av att de står på tå. Små, väl knutna tassar, som varken får vara inåt- eller utåtvridna.

Elegant och substansfull tik som har det utmärkta terrierframställ som beskrivs i texten. Notera det vackra, mjuka flytet från hals till skuldra och rygg. Notera även det starka och kraftfulla bakstället.

Två hanar med rastypiska fronter, där armbågarna ligger väl an mot kroppen.

Överst en junior med utmärkt front för sin ålder. Raka framben, starka mellanhänder och små väl knutna tassar. Notera att han redan nu har den utmärkta välvningen i den övre delen av bröstkorgen vilket ger en härlig bredd över ryggen.

Nedan en fullvuxen och färdigutvecklad hane med utmärkt front. Rasen får inte vara bredare över skuldrorna. Det är den lilla extra kraften i kropp, substans och front som skiljer welshterrier från foxterrier. Han har utmärkt form och djup i bröstkorgen. Notera även hans utmärkta styrka och vinkling i bakstället med en särskilt tydlig hasvinkel.

BAKSTÄLL

HELHET

Bakstället skall vara kraftigt.

LÅR

Låren skall vara muskulösa och av god längd.

KNÄLED

Knälederna får varken riktas utåt eller inåt.

HAS/HASLED

Hasorna skall vara låga med välvinklade hasleder och tillräcklig benstomme.

BAKTASSAR

Baktassarna skall vara små, runda och kattlika.

RÖRELSE

Rörelserna skall vara parallella, både fram och bak. Armbågarna skall kunna röras fritt och pendla utefter kroppens sidor. Knälederna får varken riktas utåt eller inåt.

BAKSTÄLL

Bakstället ska ha bredd och styrka redan från bäckenet som ska vara välvinklat.

Påskjutet i rörelse kommer huvudsakligen från bakbenen, vilket kräver att låren är muskulösa och har god vinkling i knä och has. Hasen ska vara låg och rak med stor flexibilitet, vilket ger det rätta påskjutet i rörelse. Goda vinklar är aldrig så mycket vinklade att det blir övervinklat.

Övervinkling är en svaghet, vilket inte genererar den kraft och styrka i påskjutet som är nödvändigt för en liten jaktterrier.

RÖRELSE

De fria raka pendlande rörelserna ger den parallellitet fram och bak som är så viktig. Balansen mellan fram- och baksteg ger ett lätt, ledigt och vägvinnande terriersteg.

Från sidan ska ryggen alltid vara plan i rörelse. Konstruktionsfel i fram- eller bakställ visar sig alltid i rörelse.

Ovan två hundar som uppvisar parallellitet och raka rörelser fram och bak. Nedan en robust hane med utmärkt bakställ i både lårbredd och vinkling i knä och has, vilket krävs för rätt påskjut i rörelse bak. Notera särskilt den utmärkta svansansättningen och hur han bär den raka okuperade svansen.

PÄLS

PÄLSSTRUKTUR

Pälsen skall vara sträv, hård, mycket tätliggande och riklig. Enkel päls är inte önskvärt.

FÄRG

Svart med rödgul tanteeckning föredras, men även svart-grå-rödmelerad med rödgul tanteeckning, i båda fallen utan svart penselteckning på tårna. Svart nedanför hasleden är absolut inte önskvärt.

STORLEK/VIKT

MANKHÖJD

Mankhöjden skall inte överstiga 39 cm.

VIKT

9 - 9,5 KG

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

PÄLS

PÄLSSTRUKTUR

Strukturen på pälsen ska vara sträv och vädertålig med väl åtliggande täckhår och underull. Den ska vara rak eller lätt vågig. Skägg och benhår ska vara sträva. En vältrimmad och välpresenterad welshterrier är en fröjd för ögat.

FÄRG

Mörk djupröd tanfärg är att föredra. Huvud och ben ska vara djupt röda men även ljus tan förekommer och är inte ett fel. Öronen är något mörkare än kroppsfärgen. Sadeln ska vara svart eller grizzle (grå-rödmelerad), och det senare är inte ett fel.

STORLEK/VIKT

Typ och konstruktion är viktigast, men visst är det trevligt med en hund som har rätt storlek. Mät om du är osäker.

WELSHTERRIER - VIKTIGT ATT KOMMA IHÅG

Intelligent, viljestark, totalt orädd och med svansen i topp.

Robust och kompakt men ska även ha balans, elegans och stramhet.

Intensivt uttryck och alert blick i små mörka mandelformade ögon och de ganska högt ansatta öronen.

Fria parallella rörelser med ett lätt vägvinnande terriersteg.

Sträv och vädertålig päls med röd tanfärg och svart eller grizzle sadel.

Trimning och pälskondition kan variera och är inte en ärftlig disposition. Lita mer på vad era händer känner än ögonen ser vid bedömning, även om en vältrimmad welshterrier är en fröjd för ögat.

Stor skillnad i typ kan förekomma i samma kull. Hundarna ovan och nedan är två toppvinnande kullsyskon som påvisar detta faktum.

UTDRAG UR RASSPECIFIK AVELSSTRATEGI

Fastställt 2007, senast reviderad 2018

TYP

Welshen är kort, kraftig och kompakt med stark och något välvd hals. Huvud, hals och kropp skall utstråla massa, utan att förlora i elegansen. Kompaktheten tillsammans med den välvda bröstkorgen ger rätt typ. Det är en kvadratisk byggd hund. Att proportioner är i balans är viktigare än att mäta någon enskild del av hunden. Ögonen och öronens placering samt användandet av öronen ger det rätta uttrycket. Med ledning av ovanstående önskar rasklubben prioritera följande områden i arbetet med rasens exteriör. Att uppfödarna uppmanas ta stor hänsyn till ovanstående samt att welshterriern EJ förväxlas med foxterrier i sin byggnad. **Nutid:** Det finns idag ett antal olika typer av welshterrier, från foxtyp, till lakeland/airedalterriertyp. *Brittisk* – Elegant med lättare benstomme, längre huvud och hals, kort rygg. *Amerikansk* – Visar mer kraft överlag; kraftig benstomme, kraftig skalle, kompakt kropp. *Europeisk* – Kraftfull men mer elegant än den amerikanska typen.

HUVUD

Skallen skall vara flat och något bredare mellan öronen än den strävåriga foxterrierns. Käkarna skall vara kraftfulla, torra, något djupare och kraftigare så att huvudet får en mer maskulin prägel än vad som är vanligt hos foxterriern. Pannavsatsen ska inte vara alltför tydlig, och avståndet från pannavsats till nospets ska vara relativt långt. Nosspegeln ska vara svart. **Nutid:** idag ser vi ett antal welshar med mycket "kindiga" huvuden samt några med mycket tunna "forface" och allt för smala huvuden utan den rastypiska kraftfullheten.

EXTREMITETER

Skulderbladen ska vara långa, sluttande och väl tillbakalagda. Frambenen ska vara raka och muskulösa, ha kraftig benstomme och uppräta och kraftiga mellanhänder. Bakpartiet ska vara kraftigt med långa bakben, muskulösa lår och välvinklade hasor med kraftig benstomme. **Nutid:** Idag ser vi flera welshar vars skulderläge ej är tillräckligt tillbakalagt samt korta överarmar. Det finns tunna lår med dålig knäinkel.

MANKHÖJD

Mankhöjden skall inte överstiga 39 cm. 9-9.5 kg skall beaktas som en lagom genomsnittsvikt för en hund i full kondition. **Nutid:** Idag ser vi flera hanhundar som är större än den rekommenderade mankhöjden, tika mer korrekta.

PÄLS

Pälsen skall vara sträv, hård, mycket tätliggande och riklig. Underull skall finnas. Pälsen skall vara trimbar. Färgen är svart med rödgul tanteeckning.

MÅL

- Att det i framtiden inte finns så många olika typer av welshterrier.
- Att uppfödarna väl beaktar welshens korrekta huvudtyp (enligt standarden).
- Att uppfödarna beaktar storlek/skulderläge och benstomme.
- Att hanarnas storlek inte överstiger maximimåttet.
- Att bibehålla den rastypiska pälsen och färgen.

A'M CARO I CARED FY NGHl
He who loves me let him love my dog
gammalt walesiskt ordspråk

